

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Dračevac, Ex vojarna Sv. Križ

Poslovni broj: Ref 13 P: Pr-7185/2021-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji mr.sc. Ivani Erceg Čurić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Marendića, OIB: 28377134815, iz Obrovca Sinjskog, Obrovac Sinjski 218 D, zastupanog po punomoćnici Mariji Jerončić Mandić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Hazarder d.o.o. u stečaju, OIB: 61318305522, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109/A, zastupanog po stečajnom upravitelju Frani Bazini, iz Zagreba, Ulica kralja Držislava 14, OIB: 49623396887, a on po punomoćnici Petri Dučić Kardum, odvjetnici u Splitu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. srpnja 2022., u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice punomoćnice tuženika Latice Marević, odvjetničke vježbenice kod Petre Dučić Kardum, odvjetnice u Splitu, objavljene dana 13. listopada 2022.,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja Gorana Marendića, OIB: 28377134815, prema tuženiku Hazarder d.o.o. u stečaju OIB: 61318305522, kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 130.890,03 kn / 17.372,09 EUR na ime glavnice naknade štete i kamate na glavicu od dana podnošenja tužbenog zahtjeva do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem St-206/2020.",

dok se odbija tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanom tražbina tužitelja za više zatraženi iznos od 156.719,22 kn / 20.800,22 EUR (do iznosa od 287.609,25 kn / 38.172,31 EUR).

II Nalaže se tuženiku nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 31.009,38 kn / 4.115,65 EUR zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, tekućom od dana presuđenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.U tužbi podnesenoj pred sudom 21.5.2015. tužitelj navodi da je u razdoblju od 5.9.2013. do 12.12.2014. radio kod tuženika te da je u tom razdoblju bio upućen na

rad u Norvešku gdje je tijekom rada na gradilištu predvorja stambenog objekta u Tromsu dana 10.12.2013. doživio ozljedu na radu dok je vršio pripremanje i pilanje panela na stolnom cirkularu. Tužitelj je u ozljedi na radu zadobio višestruke ozljede ručnog zgloba i šake, uslijed čega mu je amputiran mali prst te dio prstenjaka i kažiprsta desne ruke. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj se nalazio na bolničkom liječenju od 10. do 12.12.2013. na kliničkom Odjelu za ortopediju i plastičnu kirurgije Sveučilišne bolnice Sjeverne Norveške, a zatim je nastavio liječenje u Hrvatskoj provodeći višekratne fizikalne terapije. Uslijed zadobivenih povreda tužitelj da je trpio dugotrajne i intenzivne fizičke boli, proces liječenja je bio dugotrajan, tijekom bolničkog liječenja tužitelj je bio podvrgnut nizu neugodnih medicinskih tretmana, amputirani su mu dijelovi prstiju, provodio je naporne fizikalne terapije što čini dodatne neugodnosti koje su pratile tijek liječenja. Ozljede da su kod tužitelja ostavile trajne posljedice u vidu ograničenja u stisku i hvatu šake te su reducirani pokreti u prstima. Tužitelj je dešnjak pa je dodatno ograničen u mogućnostima bavljenja profesionalnim radom, ali i do tada uobičajenim sportskim i rekreacijskim aktivnostima, što sve tužitelja kao mladu osobu osobito teško pogađa reducirajući u velikoj mjeri njegovu opću i životnu radnu sposobnost zbog čega tužitelj trpi duševne boli velikog intenziteta. Nadalje, ozljede i operacijski zahvati amputacije prstiju kod tužitelja su ostavili trajne ožiljke i naruženost koji su vrlo uočljivi trećim osobama što kod tužitelja intenzivira duševne boli. Tužitelj da je trpio strah kako zbog posljedica ozljeđivanja tako i vezano uz dugotrajnost liječenja. Pretrpljeni strah i stres manifestiran je poremećajem sna, razdražljivošću, frustracijom i depresijom što predstavlja težu povredu njegovog duševnog zdravlja. Imajući u vidu težinu povreda i sve nabrojene činjenice i okolnosti slučaja, tužitelj smatra da ga na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pripada iznos od 25.000,00 kuna, na koji iznos tužitelj potražuje zateznu kamatu od završetka liječenja odnosno od 5.5.2014. pa do isplate.

1.1. Osim neimovinske štete tužitelj tvrdi da je pretrpio znatnu imovinsku štetu. Liječenje i rehabilitacija da je bila dugotrajna i da jer kroz čitavo vrijeme bila potrebna tuđa njega i pomoć pri oblačenju i presvlačenju, brijanju i obavljanju osobne higijene najmanje u trajanju od šest tjedana nakon operacije. Tužitelj po tom osnovu potražuje iznos od 2.500,00 kn, polazeći od cijene sata tuđe njege i pomoći u iznosu od 22,00 kune kao prosječne cijene sata NKV radnika prema podacima o prosječnoj plaći, sa zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja pa do isplate.

1.2. Tužitelj navodi da mu je nastao i trošak liječenja u inozemstvu u odnosu na koji trošak je HZZO rješenjem od 19.5.2014. odbio zahtjev tužitelja za plaćanje troškova liječenja u Sveučilišnoj bolnici sjeverne Norveške (Universitetssykehuset Nord-Norge HF) gdje je tužitelju pružena hitna medicinska pomoć i izvršen operacijski zahvat u iznosu od 105.323,00 NOK (norveških kruna) prema računu br. 31470119 od 20. ožujka 2014. g. jer tuženik nije, prije upućivanja tužitelja u inozemstvo, platio doprinos za korištenje zdravstvene zaštite u inozemstvu. Tužitelj da je po otpustu iz bolnice u Norveškoj, nastavio liječenje u Hrvatskoj, da je učestalo odlazio na liječničke kontrole u Split pa da je imao i troškove liječenja u Hrvatskoj u vidu prijevoza, provođenja odgovarajuće fizikalne terapije za koje je plaćao manje iznose participacije prema priloženim računima poliklinike Akadem. Tužitelj na ime troškova liječenja potražuje iznos od 1.000,00 kn i protuvrijednost u kunama iznosa od 105.323,00 norveških kruna.

1.3. Tužitelj je zbog pretrpljene ozlijede bio privremeno radno nesposoban od 10. prosinca 2013. g. do 5. svibnja 2014. g. uslijed čega je trpio štetu zbog izgubljene zarade. Tužitelj da je kao zaposlenik tuženika u inozemstvu primao dio plaće koja je prikazana kao terenski dodatak u iznosu od 1.800,00 EUR protuvrijednosti u kunama više 200,00 EUR za hranu, dok da je radnicima u inozemstvu bio osiguran besplatni smještaj. Tuženik je tužitelju isplatio protuvrijednost od 1.800,00 EUR (13.752,09 kn) za čitavi mjesec prosinac, pa tužitelj ovom tužbom potražuje naknadu štete za razdoblje od četiri mjeseca odnosno od 01.01.2014. do 05.05.2014. g. za koji period bi tužitelj, da je bio sposoban raditi, ostvario zaradu u ukupnom iznosu od 7.200,00 EUR.

2. U odgovoru na tužbu podnesenim pred sudom 13.5.2016. tuženik navodi kako osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik tvrdi kako tužitelj prilikom obavljanja ugovorenih poslova nije postupao s dužnom pažnjom te da tom prilikom nije vodio računa o svojoj sigurnosti i zaštiti zdravlja. Konkretno tužitelj da prilikom rada cirkularnom pilom nije postupao dužnom pažnjom te je uslijed takvog djelovanja došlo do puknuća i loma panela. Nadalje, tuženik smatra da je promašena pasivna legitimacija s obzirom tužitelj prilikom obavljanja ugovorenih poslova nije postupio dužnom pažnjom s kojom je bio obvezan postupiti na temelju odredbe čl. 68. Zakona o zaštiti na radu.

2.1. Tuženik u podnesku od 8.9.2016. navodi da je kao ustupatelj sa inozemnim partnerom Premium Bau Energie GMBH iz Norveška, kao korisnikom, zaključio 31.7.2013. Ugovor o ustupanju radnika, a temelju kojeg je tužitelj poslan na rad u inozemstvo. U skladu s čl. 9. navedenog ugovora, upravo da je naprijed navedeni korisnik u obvezi osigurati ustupljenim radnicima kompletnu zaštitu na radu i osposobiti radnike za rad na siguran način. Dakle, tuženik da nije odgovoran za osposobljavanje radnika za rad na siguran način jer je ta obveza preuzeta od strane inozemnog partnera. Nadalje, tuženik je za tužitelja ishodio europsku karticu zdravstvenog osiguranja te je HZMO-u podnio zahtjev za izdavanje potvrde A1 - i za slanje zaposlenih osoba u EU dana 5.9.2013. i da je platio sve obveze s tog osnova Republici Hrvatskoj, a što je razvidno iz potvrde Porezne uprave od 18.7.2016. Tuženik posebno ističe, da ima saznanja o tome da je tužitelj prilikom obavljanja posla za inozemnog partnera u Norveškoj skinuo s motorne pile zaštitu i da je upravo zbog takvog postupanja došlo do ozljeđivanja tužitelja.

3. Podneskom od 29.9.2016. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev u dijelu kojim traži naknadu štete na ime izgubljene zarade pa po tom osnovu potražuje isplatu ukupnog iznosa od 50.080,00 kuna sa zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini mjesečni iznos od siječanj do travanja 2014. od 1. dana u idućem mjesecu do isplate. Tužitelj svoj zahtjev za naknadu štete na ime izgubljene zarade temelji na činjenici da je u inozemstvu pored iznosa plaće na koju je bio prijavljen, zarađivao mjesečne iznose od cca 12.520,00 kuna, a što je vidljivo iz izvotka po stanju prometa na računu tuženika. Tužitelj navodi da je kao i drugi radnici koji su bili poslani na rad u Kraljevinu Norvešku bio prijavljen na minimalnu neto plaću i iznosu od 2.480,00 do 3.100,00 kuna. Međutim, iz izvotka o stanju i prometu po računu tuženika da je vidljivo da je isti isplaćivao tužitelju pored iznosa koji bi odgovarali mjesečnoj plaći i dodatne iznose, za koje se negdje navodi "dnevnic", a negdje nema opisa plaćanja.

3.1. Tužitelj ističe da tuženik Ugovorom o ustupanju radnika nije otklonio svoju odgovornost. Naime, obveze korisnika propisane su čl. 9. navedenog Ugovora, a temeljem kojeg je isti bio dužan osigurati radnicima smještaj, prijevoz, građevinske strojeve i alat, zaštitna sredstva te osposobiti radnike za rad na siguran način. Međutim, čl.31. Zakona o radu propisuje da radnik koji pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom kod korisnika, naknadu štete može potraživati bilo od poslodavca (agencije), bilo od korisnika. Nadalje, tužitelj u postupku tvrdi da je neosnovan prigovor tuženika da bi tužitelj vlastitom krivnjom prouzročio skidanjem zaštite s motorne pile.

3.2. Tužitelj navodi da iako je tuženik omogućio tužitelju korištenje zdravstvenih usluga hitne naravi u zemljama EU posredstvom europske kartice zdravstvenog osiguranja, da to nema nikakvog značaja za konkretni slučaj jer tužitelj nije bio upućen na rad u zemlju članicu EU već u Kraljevinu Norvešku, koja zemlja nije članica EU. U slučaju privremenog boravka na području Islanda, Lihtenštajna i Norveške, navedena kartica da je uporabi tek od 12.4.2014., odnosno od sklapanja sporazuma o sudjelovanju RH u europskom gospodarskom prostoru između država članica EU i tri EFTA države i to: Kraljevine Norveške, Islanda i Kneževine Lihtenštajna ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 8/14, Zakona potvrđivanju sporazuma o sudjelovanju RH u europskom gospodarskom prostoru). Konačno, o navedenom da se već izjasnio HZZO rješenjem od 19.5.2014. kojim je odbijen zahtjev tužitelja za plaćanje troškova liječenja u Sveučilišnoj bolnici sjeverne Norveške prema računu 31470119 od 20.3.2014.

4. Rješenjem suda broj Pr-727/15 od 19.5.2021. utvrđen je prekid postupka zbog otvorenog stečajnog postupka nad tuženikom, a rješenjem suda broj Pr-727/15 od 30.9.2021. nastavljen je postupak pozivom stečajnom upravitelju tuženika na preuzimanje postupka.

5. Podneskom od 27.9.2021. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da isti glasi na utvrđenje da je osnovna tražbina tužitelja prema tuženiku kao tražbina I. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn.

6. Nakon što je sud naložio tužitelju da dostavi Prijavu tražbine u stečajni postupak i rješenje trgovačkog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama, tužitelj je postupio po nalogu suda te je navedenu dokumentaciju dostavio u spis, a iz koje proizlazi da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn od čega: 186.000,00 kn na ime glavnice štete, 79.109,25 kn na ime kamate na glavicu obračunatu od dana podnošenja tužbenog zahtjeva 21.5.2015. do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 26.4.2021. i 22.500,00 kn na ime parničnog troška (list 353 spisa). Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. St-206/2020 od 17.9.2021. utvrđena je osporena tražbina vjerovnika I. višeg isplatnog reda Gorana Marendića u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn.

6.1. Što se tiče glavnice prijavljene u stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 186.000,00 kn, iz tužbe, podneska tužitelja od 29.6.2016. i Prijave tražbine proizlazi da se ista odnosi na: iznos od 25.000,00 kn na ime naknade neimovinske štete (povreda prava osobnosti), iznosa od 2.500,00 kn na ime naknade imovinske štete s osnova troškova liječenja i tuđe njege i pomoći, iznos od 50.080,00 kn na ime naknade imovinske štete – izgubljena zarada i iznos od 108.420,00 kn na ime

naknade imovinske štete s osnove bolničkog liječenja (25.000,00 + 2.500,00 + 50.080,00 = 77.580,00kn; 186.000,00-77.580,00 kn=108.420,00 kn).

7. Podneskom od 1.7.2022. tužitelj je povukao dio tužbenog zahtjeva i to u dijelu zahtjeva za utvrđenje osnovanosti tražbine po računu Universitetssykehuset Nord-Norge HF br. 31470119 od 20.3.2014. u iznosu od 105.323,00 NOK (norveških kruna). Nadalje, tužitelj je uredio tužbeni zahtjev tako da sada isti glasi na utvrđenje da je osnovna tražbina tužitelja prema tuženiku kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 130.890,03 kn na ime glavnice naknade štete i kamate na glavnice obračunate od dana podnošenja tužbenog zahtjeva do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-206/2020. Tužitelj naglašava da je uredio tužbeni zahtjev u skladu s provedenim medicinskim i financijskim vještačenjem tako da sada na ime neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje potražuje iznos od 40.000,00 kn (u tužbi 25.000,00 kn), na ime imovinske štete s osnova troškova liječenja i tuđe njege i pomoći potražuje iznos od 3.749,00 kn (u tužbi 2.500,00 kn), a na ime imovinske štete – izgubljena zarada tijekom privremene nesposobnosti za rad potražuje iznos od 50.080,00 kn sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbenog zahtjeva 21. svibnja 2015. do dana otvaranja stečajnog postupka 26. travnja 2021., a koja kamata sukladno priloženom izračunu iznosi 37.061,03 kn (list 379 spisa). Slijedom iznijetog, tužitelj ukupno potražuje iznos od 93.829,00 kn na ime glavnice i iznos od 37.061,03 kn na ime kamata, odnosno sveukupno iznos od 130.890,03 kn.

8. Međutim, tuženik u podnesku od 11.7.2022. navodi kako se protivi smanjenju tužbenog zahtjeva, odnosno da za povučeni dio tužbenog zahtjeva potražuje naknadu parničnih troškova prema popisanom trošku.

9. Tijekom postupka izvedeni su dokazi čitanjem prijave/uplate doprinosa pravnoj osobi HZZO-u od 12.12.2014. Ugovora o radu na određeno vrijeme od 5.9.2013., Rješenja HZZO-a Klasa: UP/I-502-03/14-02/32, ur. broj: 338-17-81-14-5 od 15.5.2014., ovjerenog prijevoda s engleskog jezika broj Ov-03/15 od 18.5.2015., otpusnog pisma za Gorana Marendića od 12.12.2013., računa Universitetssykehuset Nord-Norge br. 31470119 od 20.3.2014. (list 40 spisa), medicinske dokumentacije, podataka o poslodavcu i isplatitelju plaće od 23.12.2013. (list 35 i 38 spisa), detalja prometa tekućeg računa u kunama od 13.12.2013. i od 8.12.2014. (list 36 i 37 spisa), ovjerenog prijevoda s engleskog jezika broj Ov-4/15 od 18.5.2015. za račun od 20.3.2014. (list 40-42 spisa), rješenja HZZO-a Klasa: UP/I-504-03/14-02/1 ur. broj: 338-17-14-14-5 od 16.5.2014., dopisa Državnog zavoda za statistiku Klasa: 952—3/13-01/150 ur. broj: 555-11-03-13-2 od 4. travnja 2013. o prosječnoj mjesečno isplaćenju neto plaći NKV radnika (list 45 spisa), tečajne liste Hrvatske narodne banke broj 240 utvrđene na dan 12.12.2013., računa broj: 06 od 18.5.2015. za tri prijevoda otpusnog pisma, Ugovora o ustupanju radnika od 31.7.2013. (list 59-60 spisa), Zahtjeva HZMO-u za izdavanje potvrde A1-i za slanje zaposlenih osoba u EU od 5.9.2013. (list 61-62 spisa), europske kartice zdravstvenog osiguranja (list 63 spisa), potvrde Porezne uprave Ispostave Sinj od 18.7.2016. (list 64 spisa), platnih lista koje je izdao Hazarder d.o.o. za radnike u razdoblju od 30.4.2014. do 31.12.2014., izvadaka Splitske banke i Hypo Alpe Adria o stanju i prometu po računu, platnih lista izdanih za tužitelja za razdoblje od listopada 2013. do prosinca 2014., Rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj: 11St-2016/20 od 26. travnja 2021.,

Rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj: 11St-206/20 od 17. rujna 2021., prijave tražbine u stečajnoj postupku uz obračun (list 351-353 spisa), pročitani su obračuni zateznih kamata do dana otvaranja stečajnog postupka, te spisima ostala priložena dokumentacija, saslušani su svjedoci Damir Hrgić, Slavko Miloš, Dragan Labrović, Ervin Sauter, saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke, pregledane su fotografije priložene spisima, izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Jasminki Šarić, spec. psihijatar, izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Zdravku Roje, spec. plastične, rekonstrukcijske i estetske kirurgije, kirurgije šake i opekline, izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Darki Ceciće (za Forum revizija d.o.o.).

10. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

11. U ovom postupku predmet spora je zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u stečajnom postupku kao tražbine I. višeg isplatnog reda, iz osnove naknade neimovinske i imovinske štete koju tužitelj trpi zbog ozljede na radu, u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn.

11.1. Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. St-206/2020 od 17.9.2021. (list 343-350) utvrđeno je osporenom tražbina tužitelja kao vjeovnika I. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn iz razloga što se ta tražbina temelji na zahtjevu za naknadu štete zbog ozljede na radu, a koja tražbina je predmet parničnog postupka koji se vodi pred ovim sudom pod gornjim poslovnim brojem (prije Pr-727/15), a čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15. i 104/17., dalje SZ) propisuje ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, da će trgovački sud vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, a stavak 3. ako su osporene tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, parnica radi utvrđivanja osporene tražbine da se vodi prema općim odredbama u postupku pred sudovima, te posebnim odredbama za parnice u radnim sporovima.

12. Tužitelj je podneskom od 27.9.2021. zatražio utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn kao tražbine I. višeg isplatnog reda i to po osnovi naknade neimovinske štete (povreda prava osobnosti), naknade imovinske štete (tuđa njega i pomoć i troškovi liječenja, bolničko liječenje, izmakla zarada), zatezne kamate na glavnice od dana podnošenja tužbe do otvaranja stečajnog postupka i troškova parničnog postupka do otvaranja stečajnog postupka.

12.1. Međutim, podneskom od 1.7.2022. tužitelj traži utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u stečajnom postupku, ali sada samo za glavnice u ukupnom iznosu od 130.890,03 kn (prije 186.000,00 kn), a u koji iznos glavnice sada nije uključen zahtjev za naknadu imovinske štete po računu za bolničko liječenje. Tužitelj navodi da u tom dijelu povlači tužbu, međutim tuženik se tome usprotivio pa sud i o tom zahtjevu treba odlučiti kao o meritumu stvari, s obzirom je nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari, povlačenje tužbe, makar i djelomično, dopušteno jedino uz njegov pristanak (čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19., dalje ZPP). Nadalje, u iznos od 130.890,03 kn sada nije uključen ni zahtjev za naknadu parničnih troškova koji su tužitelju nastali do otvaranja

stečajnog postupka i koje je tužitelj prijavio u stečajnom postupku u iznosu od 22.500,00 kn već sada tužitelj traži, da sud u ovom postupku donese odluku kojom će se naložiti tuženiku da naknadi tužitelju cjelokupni parnični trošak.

13. Dakle, u nastavku postupka za raspraviti je osnovanost tražbine tužitelja osporene u stečajnom postupku iz osnove naknade neimovinske štete, naknade imovinske štete koju tužitelj trpi zbog ozljede na radu i iz osnove zatezne kamate obračunate na glavnicu u apsolutnom iznosu do otvaranja stečajnog postupka.

14. Među strankama nije sporno da je tužitelj kao radnik tuženika upućen na rad u Kraljevinu Norvešku (dalje: Norvešku) gdje je dana 10.12.2013. pretrpio ozljedu na radu prilikom obavljanja poslova pripremanja i pilanja panela na stolnoj, cirkularnoj pili, a kada je zadobio višestruke otvorene rane ručnog zgloba i šake desne ruke uslijed čega je izgubio mali prst ti dio prstenjaka desne ruke.

14.1. Među strankama je sporno ima li tuženik pasivnu legitimaciju u ovom postupku, sporna je osnova tužbenog zahtjeva, odnosno može li se tuženik osloboditi odgovornost za štetu koju je tužitelj pretrpio na radu ili se odgovornost može umanjiti s obzirom tuženik tvrdi da je druga tvrtka, Premium Bau Energie GMBH iz Norveška, bila odgovorna za osposobljavanje tužitelja za rad na siguran način i s obzirom tuženik tvrdi da tužitelj prilikom obavljanja posla nije postupio s dužnom pažnjom i da je skinuo zaštitu sa stolnog cirkulara. Sporna je visina tužbenog zahtjeva.

15. Prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženika nije osnovan.

15.1. Tuženik je kao ustupatelj sklopio Ugovor o ustupanju radnika dana 31.7.2013. (list 59-60 spisa) s tvrtkom Premium Bau Energie GMBH iz Norveške kao korisnikom, a na temelju kojeg ugovora je tužitelj upućen na rad na gradilište u Norveškoj. Na temelju tog ugovora korisnik se obvezao osigurati tužitelju kao ustupljenom radniku zaštitnu opremu i osposobiti ga za rad na siguran način (čl. 9. st. 3.), određena je odgovornost korisnika u vrijeme izvođenja radova za radnike, sredstva, materijal i sigurnost (čl. 9. st. 4.) te se korisnik obvezao ukloniti sve prepreke i opasnosti na gradilištu koje ugrožavaju sigurnost i zdravlje radnika (čl. 9. st. 5.).

15.2. Članak 103. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" br. 149/09, dalje ZR) propisuje ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Stoga, kako je tužitelj pretrpio štetu na radu, sud je mišljenja, da tužitelj ima pravo zatražiti naknadu štete od tuženika kao poslodavca pa prigovor nedostatka pasivne legitimacije nije osnovan.

16. Prema odredbi čl. 15. st. 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ br. 59/96., 94/96., 114/03., 86/08., 75/09., 143/12., dalje: ZZR) poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti, na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu. Prema stavku 2., iznimno od stavka 1. toga članka, poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

16.1. U konkretnom slučaju, odgovornost tuženika kao poslodavca je strogo kauzalna (objektivna) i može se osloboditi odgovornosti za štetu ili ograničiti odgovornost za štetu koju pretrpi radnik u svezi s radom, samo ukoliko dokaže postojanje pretpostavki iz čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08. i 125/11., dalje: ZOO). Naime, čl. 1067. st. 1. ZOO-a propisuje da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže, da šteta potječe od nekog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti. Stavak 2. propisuje, da se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti i ako dokaže, da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti, a stavak 3. propisuje da se vlasnik oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

16.2. Naime, tužitelj se ozlijedio za vrijeme pilanja panela (drvene daske) na stolnoj cirkularnoj pili koju je sud kvalificirao kao opasnu stvar, s obzirom se radi o stroju koji oštricom (list pile) reže drvene daske pa po svojoj namjeni i načinu uporabe čini povećanu opasnost štete za okolinu, a naročito za onog koji radi sa stolnom cirkularnom pilom te se mora nadgledati i upotrebljavati s povećanom pozornošću.

16.3. Kako je odgovornost tuženika strogo kauzalna, osloboditi se od odgovornosti može ukoliko dokaže postojanje razloga iz čl. 1067. ZOO-a.

17. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19., u tekstu ZPP). Prema odredbama članka 7. st. 1. i 2. i čl. 219. ZPP-a osnovno je načelo parničnog postupka tzv. načelo stranačke istine, što znači da sud utvrđuje sporne činjenice na temelju onih dokaza koje su mu ponudile stranke.

18. Tužitelj saslušan kao stranka u postupku navodi da je predmetne proigode prigode radio poslove pilenja materijala koji se koristio za izgradnju fasade stambenog objekta. Tada da je trebao prepiliti umjetni materijal koji je tvrd i debljine 6 mm i izgleda kao daska. Na pili da je bila zaštitna maska, a koja da se skida samo iznimno, u 3% situacija, ukoliko je materijal koji se ima prepiliti debeo (iznad 8 cm) pa ne može proći ispod lista pile pa da se tada skine maske, a što da konkretno nije bio slučaj. Na rukama tužitelj da je predmetne prigode imao zaštitne rukavice i ostalu potrebnu zaštitnu opremu. Komad koji je pilao da je bio nepravilnih mjera i da ga je trebao ispilati pod kutom tj. vrh tog komada da je trebao biti stranica širine 30 cm, dok da je dno tog komada trebala bila stranica širine 27 cm. Na komad koji je trebao pilati da je nacrtao crtu i krenuo s guranjem komada na pilu. Komad da je gurao uobičajenom brzinom jer da ga je gurao brže nego što treba, da bi se stroj zagušio i ne bi mogao piliti, a da je radio sporije nego što treba, da bi predugo trajalo. Komad da je gurao i da je prolazio normalnom brzinom sve do udaljenosti od nekih 15-ak cm od zaštitne maske ispod koje je list pile. Tada da se nešto dogodilo pa da je komad doslovno odletio prema naprijed, a ruka da u je automatski povučena put naprijed. Naime, komad se drži u rukama bočno dok se nalazi na stolu od pile. U trenutku kada je preostao samo još zadnji dio daske koji još nije prošao ispod lista pile, komad da se gura pod list pile površinom dlanova te da se palčevima rub komada gura prema naprijed. Ta radnja da se događa na zadnjih 30 cm daske koja ima proći pod

list pile zaštićenom maskom. Međutim, na zadnjih 20 cm daske, automatski da su povučene i ruke tužitelja koje su bile na dasci. Tužitelj navodi da nije imao vremena reagirati tj. izmaknuti ruke jer da je cijeli taj trenutak tj. povlačenje trajalo manje od sekunde. Kako bi se stekao dojam o potrebnom vremenu pilanja, tužitelj daje primjer da je za pilanje nekog komada dužine 1 metra potrebno svega 20 sekundi. U trenutku kada je tužitelju ruka povučena put naprijed, da se nekako zarotirala i uletjela pod list pile tj. bila je zahvaćena zupcima pile. U trenutku kada mu je ruka već bila zahvaćena zupcima pile, da ju je uspio povući put natrag, a da nije da bi mu bili otpilani svi prsti, a ovako da mu je otpilan mali prst desne ruke, jedan članak prstenjaka te su na kažiprstu isčupani živci. Tužitelj nadalje pojašnjava da u slučajevima kada se pila nešto pločasto, a kao što je bilo i predmetne prigode, da se u zadnjoj etapi guranja tog materijala pod pilu, ruke nalaze položene na materijalu dok palčevi guraju materijal dalje pod pilu. Međutim, iako se zaštitni oklop nalazi na pili, ruka da i dalje može ući pod taj zaštitni oklop. Naime, jednom kada se zaštitni oklop spusti preko pile, da nije fiksiran već kad se određeni materijal gura ispod pile, taj oklop da se automatski malo odiže pa dio pile ostaje nezaštićen – slobodan kako bi materijal mogao proći pa ako se pili materijal debljine 6 mm, da se zaštitna kapa odigne točno toliko iznad lista pile. Mišljenje je tužitelja da je osnovna svrha zaštitnog oklopa da se do lista pile ne može doći od gore ili da nešto ili netko ne bi pao ili se naslonio na taj list. Tužitelj navodi da sve stolne, cirkularne pile funkcioniraju na takav način. Tužitelj navodi da je iza njegovih leđa radio kolega Damir Hrgić tj. tužitelj da je pilao i pripremao materijal, a Hrgić da ga je potom koristio materijal za izgradnju fasade stambenog objekta. Međutim, tužitelj smatra da D. Hrgić nije mogao vidjeti sami trenutak ozljeđivanja tužitelja jer mu je bio iza leđa i radio nešto drugo. Tužitelj navodi da je nakon ozljede sebi lijevom rukom uzeo i držao desnu ruku, kolegi Hrgiću da je rekao da isključi pilu i struju, da su otišli u zgradu-objekt koji su gradili i dozvali Ervina Sautera i pozvali prvu pomoć, i da su ga kola hitne pomoći odvezla u bolnicu svega 200 m udaljenu od lica mjesta nezgode.

18.1. Tužitelj navodi da je stolna, cirkularna pila bila ispravna, da je bila stara mjesec dana, da ju je kupio zajedno s poslovođom Ervinom Sauterom, da je pila "došla iz trgovine" sa svim pripadajućim dijelovima uključujući i zaštitnu masku, da je E. Sauter znao da tužitelj istu takvu pilu ima kod kuće i da na njoj redovito radi kao i da je na takvoj pili radio i kod drugih poslodavaca već 20 godina pa nije bilo potrebno da ga E. Sauter posebno educira za rad na toj pili već mu je samo u prisustvu tumača za njemački jezik rekao da će raditi poslove pilanja na stolnoj, cirkularnoj pili. Svjedok Ervin Sauter iskazao je da je sve radnike pa tako i tužitelja za rad na siguran način obučila sigurnosna služba i da su svi radnici upozoreni na obavljanje rada u skladu s pravilima Zaštite o radu. Međutim, svjedok Slavko Miloš, koji je kao i tužitelj bio radnik tuženika upućen na rad u Norvešku, iskazao je, da ih u Norveškoj nisu posebno obučavali za rad na siguran način, osim što je prikupljena sve potrebna dokumentacija, a svjedok Damir Hrgić, također ustupljeni radnik u Norvešku kao i tužitelj, iskazao je, da nikakvu obuku za rad na siguran način nije prošao. Na temelju tako izvedenih događaja sud zaključuje da tužitelj nije prošao obuku kod tvrtke Premium Bau Energie GMBH za rad na siguran način.

19. Damir Hrgić saslušan kao svjedok u postupku navodi da je tužitelj u trenutku ozljede nosio zaštitnu opremu među kojima i zaštitne rukavice, a koje rukavice su koristili i ostali radnici na gradilištu. Svjedok navodi da sam trenutak ozljeđivanja tužitelja nije vidio. Naime, tužitelj da mu se nalazio iza leđa i da je pilao panele.

Svjedok Hrgić da je skinuo rukavice želeći pripaliti jednu cigaretu, a tužitelj da je i dalje radio svoj posao, pilao. U tom trenutku da je čuo vrisak i ugledao tužitelja da se drži za desnu ruku, a što je točno bilo da nije vidio već da je otrčao u objekt u koji grade po pomoć, gdje su bili i drugi radnici i poslovođa koji je inače Nijemac po nacionalnosti. Svjedok se sijeća da je "ozljeđu bilo grubo viditi", da se "vidjela čak i kost" ozlijeđenih prstiju. Tužitelj da je do ozljede na radu u Norveškoj radio 2 i pol mjeseca i to uglavnom poslove na stolnoj, cirkularnoj pili, a svjedoku je poznato da je tužitelj po struci bio stolar, da je izrađivao namještaj i da ima iskustvo rada na navedenoj pili. Svjedok navodi da je tužitelj u vrijeme ozljeđivanja koristio zaštitnu opremu, da je nosio rukavice koje su nosili i drugi radnici, da je cirkularna pila bila nova, da je imala uobičajenu opremu i da tužitelj sa cirkulara nije ništa uklanjao.

20. Slavko Miloš saslušan kao svjedok u postupku navodi da je tužitelj 90% svog radnog vremena u Norveškoj radio poslove na stolnoj, cirkularnoj pili. Predmetne prigode svjedok Miloš da je bio na udaljenosti od tužitelja cca 10 metara pa da sam trenutak ozljeđivanja tužitelja nije vidio. Ali da se sijeća, da je tužitelj prije toga rekao da ide pripremiti još jedan panel i "odrezati ga na mjeru". Tužitelj da je u jednom trenutku jauknuo pa da je svjedok Miloš pogledao prema njemu i vidio da mu je prerezan prst, da visi dio rukavice i u njemu, pretpostavlja, da je bio dio prerezanog prsta. Ervin Sauter saslušan kao svjedok u postupku iskazao je da tužitelj nije bio u obvezi nositi zaštitne rukavice prilikom rada i da bi predmet koji pila sigurnije držao da ne koristi zaštitne rukavice te da je na tužitelju bila procjena da odluči hoće li koristiti zaštitne rukavice ili ne, sve ovisno o hladnoći. Kako je svjedok Slavko Miloš iskazao da su predmetne prigode radili u popodnevnim satima, na otvorenom prostoru gdje su bili ekstremni vremenski uvjeti, da je temperatura bila minus 27 stupnjeva ispod nule, da je bila polarna noć i da su radili pod svjetlima reflektora, da su svjedok i tužitelj imali istu radnu odjeću i obuću i da su pri radu oba koristila zaštitne rukavice, za zaključiti je da je tužitelj pri radu trebao koristiti zaštitne rukavice, da to nije bilo uvjetovano njegovom slobodnom procjenom, a pogotovo u okolnostima kada se rad vrši na otvorenom i na minus 27 stupnjeva celzijusa pa sud ne smatra točnom izjavu svjedoka u dijelu kada navodi da je na tužitelju slobodna procjena kada da koristiti rukavice, a kada ne. Tužitelj je bio u obvezi koristiti zaštitnu opremu pa tako i zaštitne rukavice, a kako je to bilo i u konkretnom slučaju.

21. Svjedok Sauter potvrđuje da je policija nakon radne nesreće testirala tužitelja na prisutnost alkohola i droga u organizmu i da je rezultat bio negativan, odnosno da u organizmu tužitelja nije bila utvrđena prisutnost alkohola i droga. Time je otklonjena sumnja da bi tužitelj eventualno radio pod utjecajem opijata s obzirom je svjedok Dragan Lavrović iskazao da je tužitelj sklon konzumaciji alkohola i marihuane, a što da je konzumirao večer prije radne nesreće pa da je tužitelj sam sebi kriv što se ozlijedio.

21.1. Svjedok Dragan Lavrović, direktor tuženika do 31.12.2017., navodi kako mu nije poznato je li tužitelj kritične prigode skinuo zaštitnu masku s pile. Navodi, da ako zaštite nije bilo, da tužitelj ne bi bio u obvezi raditi na njoj, a kako je tužitelj već neko vrijeme radio na tom stroju, svjedok Lavrović pretpostavlja da je na pili postojala zaštitna maska. S druge strane svjedok Ervin Sauter, radnik tvrtke u Norveškoj Premium Bau Energie GmbH kojoj tvrtki je tuženik uputio radnike na rad, i voditelj projekta na gradilištu na kojem se dogodila navedena radna nesreća, navodi kako je stolna, cirkularna pila bila opremljena zaštitnom maskom, ali da ju je tužitelj

predmetne prigode skinuo. Inače, svjedok Sauter navodi, da je tužitelj i prije, tijekom rada znao skinuti zaštitnu masku pa da bi ga oni upozorili da to ne smije raditi, pod prijetnjom otkaza. Svjedok Sauter dodaje, da nakon što se tužitelj ozlijedio na stroju s kojeg je skinuo zaštitnu masku, da su oni tu masku ponovno vratili na stroj prije nego što je došla policija izvršiti uviđaj jer da bi u protivnom tvrtka dobila zabranu daljnjeg rada. Takav navod svjedoka Sautera nije potkrijepljen nekim drugim dokazom, a iz iskaza tužitelja, svjedoka Damira Hrgića proizlazi upravo suprotno, da je na stolnoj, cirkularnoj pili u trenutku kada se tužitelj ozlijedio bila zaštitna maska, odnosno da je tužitelj nije skinuo.

22. Sud prihvaća iskaz tužitelja kao vjeran, točan i istinit jer je tužitelj o predmetnom događaju iskazao iscrpno, logično i uvjerljivo, i u skladu s iskazom svjedoka Damira Hrgića, koji je predmetne prigode radio odmah iza leđa tužitelja i u skladu s iskazom svjeoka Slavka Miloša koji je predmetne prigode radio 10 metara dalje od tužitelja, za razliku od svjedoka Dragana Lavrovića i Ervina Sauter koji u to vrijeme nisu bili u neposrednoj blizini tužitelja.

23. Nakon ovako izvedenih dokaza sud zaključuje da tuženik nije uspio dokazati da šteta potječe od nekog uzroka koji se nalazio izvan stvari, nije uspio dokazati da je šteta nastala isključivo radnjom tužitelja ili da je tužitelj pridonio nastanku štete pa ne postoji osnova za oslobođenje ili djelomično oslobođenje od odgovornosti tuženika za štetu koja je nastala tužitelju.

24. Na okolnost utvrđenja neimovinske štete i imovinske štete (tuđa njega i pomoć) koju je tužitelj pretrpio zbog ozljede na radu izveden je dokaz vještačenjem po vještacima medicinske struke.

25. Prema odredbi čl. 19. st. 1. ZOO svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom. Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

25.1. Članak 1100. ZOO propisuje da će sud u slučaju povrede prava osobnosti ako nađe, da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

25.2. Članak 1095. st. 1. ZOO propisuje tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, da mu je dužan naknaditi troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

26. Stalna sudska vještakinja dr. Jasminka Šarić, spec. psihijatar na ročištu od 26.11.2019. podnijela je usmeni nalaz i mišljenje u kojem navodi da je tužitelj u trenutku ozljeđivanja doživio primarni strah jakog intenziteta u trajanju od 5 minuta, budući da je bio u strahu od teškog ozljeđivanja. Na njega da se nastavio sekundarni strah jakog intenziteta još jedan dan, srednjeg intenziteta još mjesec dana, a strah

slabog intenziteta da se mogao javljati samo povremeno za vrijeme određenih situacija u kojima je mogao osjećati strah da ne bi došlo do ozljede već ozlijeđene ruke što je uobičajeno u ovakvim situacijama. Iz zdravstveni kartona da se saznaje da se tužitelj prije ove nezgode nije liječio psihijatrijski. Doznaje se i to da je tužitelj nakon ozljede 13. 2. 2014. posjetio psihijatra koji mu je dijagnosticirao reaktivno anksiozno depresivno stanje. Reaktivno znači reakcija na navedeno ozljeđivanje pri čemu mu je propisao lijek za smirenje i antidepresiv. U kartonu nije vidljivo da se isti nastavio liječiti psihijatrijski niti je vidljivo da je nastavio uzimati propisanu terapiju. Dakle, kod tužitelja da se u odnosu na vrstu i način ozljeđivanja radilo sa psihičke strane većinom o strahovima i nelagodama koji su pratili bolove i liječenje ali su, prema medicinskoj dokumentaciji, bili prolaznog karaktera. Oni ne predstavljaju psihičke smetnje koji bi za posljedicu imali jače ili duže umanjena životnih aktivnosti, stoga sudska vještakinja zaključuje da kod tužitelja nije došlo do povrede duševnog integriteta.

27. Stalni sudski vještak dr. Zdravko Roje, spec. plastične, rekonstrukcijske i estetske kirurgije, kirurgije šake i opekline, podnio je 19.3.2021. pisani nalaz i mišljenje. Vještak navodi da je tužitelj odmah nakon ozljede primarno zbrinut na Sveučilišnoj bolnici NORD-NORCE u Tromsu na Odjelu za ortopediju i plastičnu kirurgiju. Odmah po prijemu u bolnicu napravljena je hitna Rtg dijagnostika ozlijeđene šake koja je pokazala da se radi o složenoj ozljedi desne šake s više otvorenih rana i gubitkom mekog tkiva, te pratećim, kominutivnim prelomima malih kostiju na 2., 4. i 5. prstu, od kojih neki zahvaćaju male zglobove prstu. Na 3. prstu postoji površina, lacerokontuzna rana s volarne strane koja zahvaća srednji i distalni članak, bez ozljede drugih funkcionalnih struktura 3. prsta. Rane su primarno čišćenje, dobio je intravenozno antibiotik, analgetik protiv bolova i profilaksu protiv tetanusa. Šaka je previjena i imobilizirana u fiziološkom položaju. Naredni dan, ujutro je operiran. Postoperativno je nastavljena antikoagulantna terapija Paracetamolom, IV primjena antibiotika i analgetika, a šaka je imobilizirana u funkcionalnom položaju. Tužitelj se 15.12.2013. godine vratio u RH gdje je nastavio ambulantno liječenje. Ambulantno liječenje se sastojalo od redovitih odlazaka u Ambulantu za plastičnu kirurgiju, gdje su rane na desnoj šaci redovito previjane, konci su skinuti nakon 2 tjedna, a osteosintetski materijal nakon 6 tjedana. Rana fizikalna terapija je započeta 24.02.2014. i odvijala se sve do 04. mjeseca 2015. godine. Funkcija šake se nakon provedene fizikalne terapije vratila za 50%.

27.1. U nalazu i mišljenju vještak dr. Roje dodaje kako je nakon kliničkog pregleda i izvršenog mjerenja zaključio o težini ozljede i posljedičnom ispadu funkcije desne šake kako slijedi: Ankiloza čitavog kažiprsta (8%); Abrevacija i ankiloza domalog prsta (2%); Gubitak malog prsta (5%); Umanjena pokretljivost DIP zglobova srednjeg prsta u srednjem stupnju (2%). Sa osnove osjetnog ispada u vidu parestezije sa ulnarne strane kažiprsta, kao i s osnove ožiljaka na desnoj šaci, koji su posljedica zacijeljenja rane, kao i oni nakon transplantacije kože na kažiprstu su obuhvaćeni u ranijoj analizi ispada funkcije desne šake. Opozicija palca prema ostalim prstima i bataljku V prsta je poremećen, što se odražava na funkciju pisanja kad olovku pridržava s jagodicama palca i kažiprsta, te II prsta. Obuhvat velikih valjkastih predmeta i čaše je također poremećen, pa tuženik kod rada s desnom šakom, ubuduće mora voditi računa.

27.2. Dr. Roje izjasnio se u odnosu na smanjenje životnih aktivnosti tužitelja pa navodi što se tiče direktne materijalne štete kod tužitelja da ona ukupno iznosi 15% i za toliko je kod tužitelja umanjena opća životna aktivnost. Vrijednost od 15% smanjenja općih životnih aktivnosti sačinjava: ankiloza čitavog kažiprsta, abrevijacija i ankiloza domalog prsta, gubitak malog prsta i umanjena pokretljivost DIP zgloba srednjeg prsta u srednjem stupnju. Nadalje, vještak se osvrnuo na: naruženost, fizičku bol, strah, duševnu bol zbog smanjenja životnih aktivnosti i tuđu njegu i pomoć. Naruženost: srednjeg stupnja na desnoj šaci zbog gubitka malog prsta, skraćena IV prsta i poremećenog oblika i i konture kažiprsta. Fizička bol: Tužitelj je neposredno nakon ozljede pa sve do operacije 15.12.2013. godine, trpio umjerenu bol, koja se postepeno smanjivala, ali je bila i dalje prisutna još 24 sata nakon završenog operacijskog zahvata; Narednih 7 dana, kad je ruka bila imobilizirana trpio je minimalnu bol koja se sastojala od osjećaja napetosti u šaci i prstima. Ona se kasnije pretvorila u pečenje na vrhovima prstiju; Sve do vađenja šavova bol je bila povremeno prisutna, a sa danom skidanja šavova ona je prestala. Tuđa njega i pomoć: Za vrijeme operacije i boravka u bolnici nije trebao tuđu njegu i pomoć; Danom izlaska iz bolnice i odlaskom na kućnu njegu trebao je tu vrstu pomoći i njege. Ista se sastojala od svakodnevne pomoći za obavljanje osnovnih životnih funkcija, 2 sata na dan, a koja je trajala sveo do skidanja imobilizacije i vađenja alenteza (Kirschnerovih žica) iz kažiprsta desne šake; Tu pomoć je trebao za odlazak na previjanje i druge ambulantne preglede, po 2 sata dnevno; Kad je započeo fizikalnu terapiju više nije trebao tuđu njegu i pomoć. Strah: Primarni strah vrlo intenzivno je trpio do odlaska u operacijsku dvoranu; Nakon završenog operacijskog zahvata i razgovora s njegovim liječničkom, taj strah je nestao, tužitelj je bio mirniji i manje zabrinut; Nakon 7 do 10 dana, kad je vidio da oporavak šake ide u dobrom smjeru, taj strah je potpuno nestao. Duševna bol zbog smanjenja životnih aktivnosti: U ranom postoperativnom oporavku razvio je anksiozno-depresivno posttraumatsko stanje, koje je potvrđeno pregledom kod psihijatra, što je razvidno iz Specijalističkog nalaza od 27.11.2014.; a trajanje i vrstu duševne boli mora vještačio je specijalista psihijatar.

28. Stranke nisu imale primjedbi na nalaze i mišljenja sudskih vještaka dr. Šarić i dr. Roje.

29. Cijeneći kriterije odnosno kvalifikatorne okolnosti koje u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO utječu na visinu naknade: težinu povreda, jačinu i trajanje povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, koje između stranaka i nisu sporne, a uzimajući u obzir životnu dob tužitelja, kao i ostale okolnosti slučaja, cilju kojem ta naknada služi, po ocjeni ovog suda, tužitelju je s osnova pretrpljene neimovinske štete pravično priznati zatraženu novčanu naknadu u iznosu od 40.000,00 kn.

30. Nadalje, tužitelj je zatražio da mu tuženik naknadi imovinsku štetu s osnova tuđe njege i pomoći, a na što tužitelj ima pravo u skladu s čl. 1095. st. 1. ZOO-a. Tužitelj u podnesku od 1.7.2022. navodi kako po tom osnovu traži isplatu iznosa od 2.684,00 kn (122 sata x 22,00 kn). Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr. Zdravka Roje proizlazi da je tužitelju od izlaska iz bolnice 15.12.2013. do početka fizikalne terapije 24.2.2014., dakle ta 110 dana, bila potrebna tuđa njega i pomoć po dva sata dnevno, ukupno 220 sati. Kako sud nije ovlašten prekoračiti tužbeni zahtjev, valjalo je obračunati naknadu za 122 sata tuđe njege i pomoći, kako je to tužitelj zatražio i to po 22,00 kn kako je sud po slobodnoj procjeni ocijenio i imajući pri tom na umu dopis

Državnog zavoda za statistiku Klasa: 952—3/13-01/150 ur. broj: 555-11-03-13-2 od 4. travnja 2013. o prosječnoj mjesečno isplaćenoj neto plaći NKV radnika (list 45 spisa) pa se dobije ukupan iznos od 2.684,00 kn koliko je tužitelju priznato s osnova pretrpljene imovinske štete za tuđu njegu i pomoć.

31. Tužitelj traži da mu tuženik naknadi imovinsku štetu s osnova troškova liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi nastalih do dana utuženja, a na što tužitelj ima pravo u skladu s čl. 1095. st. 1. ZOO-a. Tužitelj po tom osnovu traži isplatu iznosa od 1.065,00 kn, od čega iznos od 575,00 kn za obavljanu fizikalnu terapiju i iznos od 490,00 kn za obavljen RTG snimak šake po nalogu sudskog vještaka dr. Roje za potrebe vještačenja u ovom postupku. Kako su zatraženi iznosi popraćeni računima poliklinike Akadem za obavljanu fizikalnu terapiju koji kada se zbroje daju ukupan iznos od 575,00 kn (list 33 i 34 spisa) i računom Poliklinike dr. Kalajžić-Affidea broj 9012 od 18.8.2020. na iznos od 490,00 kn (list 380 spisa), sud je priznao zatraženi iznos tužitelju s osnova pretrpljene imovinske štete.

32. Tužitelj traži naknadu štete za izmaklu korist koja se sastoji u razlici između plaće koju bi ostvarivao po redovitom tijeku stvari da je nastavio raditi u inozemstvu i naknade koju mu je isplatio tuženik tijekom privremene nesposobnosti za rad, u razdoblju od siječnja do svibnja 2014., za svaki mjesec iznos od 12.520,00 kn ili ukupno 50.080,00 kn, a kako je to specificirano u podnesku od 27.9.2016. Za ovu štetu poslodavac odgovara po čl. 103. st. 1. ZR-a. Kako tuženik ne osporava da je tužitelj u navedenom razdoblju bio na bolovanju (od 10.12.2013. do 5.5.2014. prema Izvješću o privremenoj nesposobnosti za rad) i da je bolovanje u uzročno-posljedičnoj vezi s ozljedom na radu proizlazi, da bi tuženik bio odgovoran za štetu koja je nastala tužitelju u vidu izmakle koristi tj. razlike između naknade plaće koja mu je isplaćena i plaće koja bi mu bila isplaćena da nije bio na bolovanju koje je uzročno-posljedičnoj vezi s ozljedom na radu.

33. Na okolnost utvrđenja imovinske štete po osnovi izmakle zarade koju je tužitelj pretrpio zbog ozljede na radu izveden je dokaz saslušanjem tužitelja, svjedoka Damira Hrgića i Slavka Miloša, čitanjem ugovora o radu, platnih lista, izvadaka o prometu po računu te je izveden dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Darki Cević (za Forum revizija d.o.o.).

33.1. Iz članka 7. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme koji su tužitelj i tuženik sklopili 5.9.2013. proizlazi da se tuženik obvezao tužitelju isplatiti osnovnu plaću u minimalnom bruto iznosu od 3.000,00 kn sa dodacima na plaću u vidu dnevnica, prekovremenog rada (uvećanje od 50%), rada nedjeljom (uvećanje od 30%), rada blagdom ili neradnim danom (uvećanje 50%).

33.2. Tužitelj saslušan kao stranka u postupku iskazao je da je s poslodavcem usmeno ugovorio plaću od 1.800,00 eur mjesečno, plus 200,00 eur za hranu, ukupno 2.000,00 eur. Sve isplate plaće da su tužitelju išle na račun, a što tužitelj dokazuje uplatama od strane poslodavca na račun tuženika prije radne nezgode, a kako je to vidljivo iz izvotka Splitske banke (list 95 spisa) i uplatama nakon završetka bolovanja kada je tuženik ponovno uputio tužitelja na rad u Norvešku (izvadak o stanju i prometu po računu Hypo Alpe Adria, list 102-103 spisa) kada mu poslodavac na račun uplaćuje 12.520,00 kn i 2.480,00 kn, odnosno sveukupno 15.000,00 kn, a što odgovara ugovorenom iznosu plaće od 2.000,00 eura. Nadalje, svjedok Damir Hrgić navodi da su svi radnici upućeni u Norvešku obično primali iste plaće, njegova da je iznosila 1.800 eru-a uvećana za 150 eur-a na ime troškova hrane. Svjedok Slavko Miloš navodi da e on

ugovorenu plaću dobivao na ruke, a kako je to bilo "provedeno što se tiče papira", da mu nije poznato.

33.3. Sudski vještak u podnesenom nalazu i mišljenju od 13.4.2022. navodi da je iz platnih lista tužitelja vidljivo da mu je svaki mjesec u razdoblju od 1.01.-30.11.2014. godine obračunavana bruto plaća u iznosu od 3.100,00 kn, a što čini 2.480,00 kn neto. Navodi da su iznosi prikazani u platnim listama identični iznosima plaće koji su predani u Poreznu Upravu po obrascu JOPPD. Međutim, vještak naglašava, da se iz platnih lista ne vide obračunati neoporezivi primitci kao što je primjerice ovdje utuženi dodatak od 12.520,00 kn mjesečno, a koji tuženik nije ni bio obvezan iskazati u platnom listama bez obzira da li je njihova isplata izvršena isti dan kada i plaća. S druge strane, takve isplate da su vidljive u JOPPD obrascima i izvodima. Na osnovi podataka prikazanih u nalazu, sudski vještak je mišljenja da je tužitelju nakon prestanka bolovanja u 2014. godini, za cijeli mjesec izaslanog rada u Norveškoj obračunavan i isplaćivan terenski dodatak u iznosu od 12.520,00 kn mjesečno.

33.4. Iz tako izvedenih dokaza proizlazi da je tužitelju dok je radio za tuženika u Norveškoj, kako prije, tako i nakon radne nezgode, tuženik mjesečno isplaćivao pored pisanim ugovorom dogovorene minimalne i oporezive plaće, i usmeno ugovoreni neoporezivi dio plaće u iznosu od 12.520,00 kn, a na kojeg tužitelj ima pravo na ime izmakle koristi na temelju odredbe čl. 103. st. 1. ZR-a.

34. Kada se iznosi koje je sud priznao tužitelju kao osnovane na ime naknade neimovinske i imovinske štete zbroje, dobije se ukupan iznos od 93.829,00 kn od čega: 40.000,00 kn na ime neimovinske štete (povreda prava osobnosti), 3.749,00 kn na ime imovinske štete (tuđa njega i pomoć i troškovi liječenja) i 50.080,00 kn na ime imovinske štete (izmakla korist) pa je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja kao tražbine I. višeg isplatnog reda po navedenim osnovama i u navedenom iznosu sud ocijenio kao osnovan.

34.1. Kako je tužitelj u stečajnom postupku prijavio glavnica u iznosu od 186.000,00 kn, a ne u iznosu od 93.829,00 kn, a što je vidljivo iz Prijave tražbine (list 366 spisa) i kako je prijavljena glavnica sadržavala, među ostalim, zahtjev za isplatu po računu bolnice Universitetssykehuset Nord-Norge HF br. 31470119 od 20.3.2014., a koji trošak tužitelju nije nastao jer tužitelj u podnesku od 1.7.2022. pod točkom 11. navodi da račun nije platio i da protiv njega nije pokrenut postupak prisilne naplate, valjalo je za više zatraženo po osnovi prijavljene glavnice u stečajnom postupku tj. za iznos od od 92.171,00 kn (do iznosa od 186.000,00 kn), a za koji iznos tužitelj u ovom postupku traži utvrđenje osnovanosti potraživanja, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

35. Nadalje, tužitelj je u stečajni postupak prijavio zateznu kamatu obračunatu u apsolutnom iznosu na prijavljene tražbine koje su dospjele do dana otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj je prijavio zateznu kamatu u ukupnom iznosu od 79.109,25 kn, a što je vidljivo iz Prijave tražbine (list 366 spisa). Međutim, zatezna kamata u tom iznosu obračunata je na glavnica koja uključuje zahtjev za isplatu po računu bolnice Universitetssykehuset Nord-Norge HF br. 31470119 od 20.3.2014., a koji zahtjev je sud u ovom postupku utvrdio kao neosnovan.

35.1. Tužitelj je u spis dostavio obračun zatezne kamate (list 379 spisa), ali u ovom slučaju samo na one iznose glavnice koje je sud u ovom postupku priznao kao osnovane i to: na iznos od 40.000,00 kn na ime neimovinske štete (povreda prava

osobnosti), na iznos od 3.749,00 kn na ime imovinske štete (tuđa njega i pomoć i troškovi liječenja) i na iznos od 50.080,00 kn na ime imovinske štete (izmakla korist) ili glavnica u ukupnom iznosu od 93.829,00 kn. Zatezna kamata u dostavljenom obračunu tužitelja obračunata je na glavicu u ukupnom iznosu od 93.829,00 kn i to, od dospijeća, odnosno podnošenja tužbe do dana otvaranja stečajnog postupka i iznosi 37.061,03 kn, a čiju matematičku ispravnost tuženik nije osporio i koji obračun zatezne kamate sud prihvaća kao točan.

35.2. Kako je tužitelj u stečajnom postupku prijavio zateznu kamatu obračunatu u apsolutnom iznosu od 79.109,25 kn (vidljivo iz Prijave tražbine, list 366 spisa), a ne u apsolutnom iznosu od 37.061,03 kn, a koji iznos je sud u ovom postupku prihvatio kao točan, valjalo je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanosti tražbine kao tražbine I. višeg isplatnog reda prijavljene u stečajnom postupku na ime zatezne kamate na glavicu prihvatiti kao osnovan za iznos od 37.061,03 kn, dok je za više zatraženo u iznosu od 42.048,22 kn (do iznosa od 79.109,25 kn) tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

36. Dakle, tužbeni zahtjev prihvaćen je kao osnovan za ukupan iznos od 130.890,03 kn / 17.372,09 EUR dok je odbijen kao neosnovan za ukupan iznos od 156.719,22 kn / 20.800,22 EUR (do iznosa od 287.609,25 kn / 38.172,31 EUR). Stoga je sud utvrdio da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku, kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 130.890,03 kn / 17.372,09 EUR na ime glavnice naknade štete i kamate na glavicu od dana podnošenja tužbenog zahtjeva do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem St-206/2020., dok je odbio kao ne osnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanom tražbina tužitelja za više zatraženi iznos od 156.719,22 kn / 20.800,22 EUR (do iznosa od 287.609,25 kn / 38.172,31 EUR).

37. Sud je kao tijelo javne vlasti u ovom sudskom aktu iznos novčane obveze dvojno iskazao u kunama i eurima, a sve na temelju odredbi čl. 48. st. 1. i 2. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" br. 57/22) i Odluci o stopi konverzije kune u euro po središnjem paritetu 1 euro = 7,53450 kuna.

38. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a. Uspjeh tužitelja u konkretnom slučaju valjalo je cijeliti u omjeru od 73% (100% osnov + 46% visina = $146 : 2 = 73\%$), a uspjeh tuženika u omjeru od 27%. Tužitelju nakon prebijanja s omjerom uspjeha tuženika valja priznati 46% od ukupnog troška.

38.1. Tužitelju s obzirom na uspjeh u postupku primjenom odredbi članka 154. st. 2. ZPP-a, u vezi sa člankom 155. ZPP-a pripadaju troškovi sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, dalje: Tarifa). Tužitelju je određen trošak zastupanja po punomoćniku u granicama postavljenog zahtjeva i prema vrijednosti predmeta spora i to: za sastav tužbe - 250 bodova (Tbr. 7. točka. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 29.9.2016., 19.5.2021., 28.9.2021., 24.3.2022. i 4.7.2022. – za svaki 250 bodova (Tbr. 8. točka. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 5.7.2016., 29.9.2016., 19.10.2016., 4.4.2018., 12.2.2019., 26.3.2019., 12.7.2019., 28.8.2019., 26.11.2019., 18.2.2020., 18.5.2020., 17.2.2021., 15.3.2022., 21.7.2022. – za svako 250 bodova (Tbr. 9. točka 1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 10.1.2017., 19.9.2019. i 12.1.2022. – za svako 62,5 bodova (Tbr. 9. t. 5. Tarife), za zastupanje na ročištu od 19.5.2021. – 125

bodova (Tbr. 9. t. 2. Tarife, što zbrojeno i pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kn (Tbr. 50. Tarife) te uvećano za 25% PDV-a iznosi ukupno 53.281,25 kn, od čega tužitelju valja priznati 46% pa se dobije 24.509,38 kn, a na koji iznos je trebalo pridodati zatraženih 6.500,00 kn na ime troška vještačenja pa se dobije ukupno 31.009,38 kn / 4.115,65 EUR koliko je naloženo tuženiku da isplati tužitelju na ime naknade parničnog troška.

38.2. Tužitelju pripadaju i zatražene zakonske zatezne kamate temeljem odredbe članka 29. st.2. ZOO-a koje teku od dana donošenja ove odluke pa do isplate temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

39. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Split, 13. listopada 2022.

s u t k i n j a

mr.sc. Ivana Erceg Ćurić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude parnične stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u tri primjeraka.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **eb313-29de6**

Kontrolni broj: **0aa31-c8cdb-f7e1d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivana Erceg Ćurić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.